

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5517

гр. София, 18.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав, в закрито заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **8417** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 248 от ГПК.

Образувано е по молба за изменение в частта за разноските на Решение № 1665 от 16.01.2025 г. постановено по адм. д. № 8417 / 2024 г. по описа на АССГ, от А. Й. – процесуален представител на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, съгласно приложено по делото пълномощно № 233 – 4 от 28.11.2022 г.

В молбата са развити съображения, че съгласно т. 41 от Решение на Съда на ЕС от дата 25.01.2024 г. по дело С – 438 / 22 би било ограничение на конкуренцията, ако наредба предвижда минимален размер на адвокатски хонорар. Тоест съдът трябва да откаже прилагането на тези правила от наредбата. Предлага се да се присъди адвокатски хонорар в размер на 100 лева. Поддържа се, че в конкретния случай спорът не е такъв с правна сложност и не е налице особена процесуална активност от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

Жалбоподателят Р. Б. Р. в предоставения му едноседмичен срок е изразил становище по молбата чрез адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“. В становище е посочено, че искането за изменение на разноските е недопустимо и неоснователно. С решението си АССГ се е произнесъл по претенцията за прекомерност на разноските и я е отхвърлил. Излагат се подробни аргументи, които са свързани с фактическата и правна сложност на делото.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално недопустима.

Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК (приложима по силата на препращащата норма на § 2 от ДР на ДОПК), постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове, с които

производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Трябва да бъде посочено, че крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноси е устните състезания - аргумент от разпоредбата на чл. 80, ал. 1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на § 2 от ДР на ДОПК. Страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноси, а не в по - късен момент. Съдебните разноси са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноси. Отговорността за разноси по принцип е обективна (безвиновна), защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл. 81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В решението си съдът е изложил подробни мотиви, че от жалбоподателя се претендират разноси в размер на 12 050. 00 лева. При материален интерес в размер на 454 010. 43 лева, приложима е разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г., при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв., възнаграждението се определя на 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. Претендираният размер от страна на пълномощника на жалбоподателя не надвишава минималните размери. Напротив – той е значително под минималния праг. В този смисъл възражението на процесуалния представител на ответника е неоснователно. Доказани са плащания за 12 000 лева хонорар за адвокат и заплатена държавна такса в размер на 10. 00 лева. Тоест трябва да се присъдят разноси в полза на жалбоподателя в размер на 12 010. 00 лева.

Посоченото означава, че в своя акт, с който е приключило делото на първа инстанция, съдът се е произнесъл по разноските, т. е. искането на ответника е за изменение на решението в частта за разноските, а не за тяхното допълване. Искане за изменение в посока на намаление до размер от 100 лева.

В същото време, тази страна (ответникът) не е представила списък на разноските, поради което е приложима т. 9 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК.

Съгласно посочената точка, молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските, когато страната не е представила списък по чл. 80 ГПК, е недопустима.

Предвид на това, подадената молба за изменение на решението в частта му за разноските трябва да се остави без разглеждане.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София-град, I отделение - 45 – ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на процесуалния представител на ответника от 03.02.2025 г. за изменение на Решение № 1665 от 16.01.2025 г., в частта му за разностите.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в седемдневен срок от съобщаването му.